

[H. C. Hansen.]

Handelsminister, ifølge Referat i „Berlingske Tidende“, i Aarhus, at

„endnu har Regeringen ikke behandlet et eneste af de „Forslag“, som Rygterne i denne Tid svirrer om, og jeg haaber og tror, at det heller ikke skal blive nødvendigt...“

Hvorpaa begrundede den højtærede Handelsminister sit Haab og sin Tro paa, at noget saadant ikke skulde blive nødvendigt?

For det tredje: Der er den 2. November blevet foretaget betydelige Indskrænkninger i Hjemmemarkedets Forsyning med Kød, Fædt og forskellige Biprodukter. Jeg skal ikke bestride Nødvendigheden heraf — det er ikke Hensigten med mine Bemærkninger —, men jeg spørger den højtærede Handelsminister: Hvorfor har Rigsdagens Partier ikke faaet Besked om dette? Hvorfor foregaar dette gedulgt? Hvorfor gives der ikke Rigsdagens Partier Anledning til i Forbindelse med en saadan Disposition at drøfte Spørgsmaalet f. Eks. om Rationering? Og en Ting til: Hvorfor giver den højtærede Minister end ikke Arbejdsbevægelsens Erhvervsraad, med hvilket han sammen med andre Erhvervsorganisationer har et Møde, nogen Besked om en saadan Foranstaltning?

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen spurgte mig, hvorfor jeg ikke „sigtede“ i Marts. Jeg har søgt her at give en objektiv og saglig Fremstilling af denne Sags historiske Udvikling, og jeg skulde tage meget fejl, hvis jeg ikke netop sagde, at ogsaa i Marts søgte vi at holde igen, og vi søgte det pro primo paa et Omraade, hvor vi mente det var rigtigt, idet vi nægtede at forlænge Gyldigheden af de Bevillinger, som var udstedt, medmindre der var ovenud livsvigtige Grunde for Landet til at tage de paagældende Varer hjem. Det var det Omraade, hvor vi var nødt til først at sætte ind, det Omraade, hvor det vilde blive mest effektivt, men det kunde selvfølgelig ikke virke med det samme. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem kunde have gjort det meget bedre; men jeg har nu den Indstilling, at naar en Mand har faaet Tilladelse til et eller andet og der findes visse Lovgivningsrammer, visse Vedtægtsrammer, som denne Mand skal arbejde under, saa skal han ogsaa have et vist Varsel. Han fik dette Varsel. Om der kom Mandler ind — og det tvivler jeg for øvrigt ikke om, at der gjorde —, eller hvad der kom ind, skal jeg lade være usagt.

Jeg er imidlertid ikke kommet ind paa Enkeltheder paa dette Omraade, for jeg synes ikke, det har saa stor Interesse. Der er jo saa mange Varepositioner, saa mange Varegrupper, at de ikke kan splittes op paa den Maade, at man kan sige: Her har man det, der er det mest nødvendige, og her har man saa det komplet nødvendige, som man kan sigte fra. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at f. Eks. en Artikel som Rulleskøjter — jeg har ikke undersøgt det, men jeg ved, at det er en meget alvorlig Sag for Danmarks Fremtid, om vi faar dem hjem eller ej — formodentlig hører ind under en eller anden Isenkramposition. Selvfølgelig kunde vi have undværet disse Rulleskøjter — det er klart —, men det kan dog fornuftigvis, naar alt kommer til alt, ikke være dertil, de mægtige Summer er gaaet.

Som jeg sagde før og ogsaa tidligere har sagt herfra: Det er ikke nogen Overraskelse for mig, at Danmark har importeret for 100 Mill. Kr. mere, end vi har eksporteret for efter Krigen. Jeg haaber nu, at vi er kommet saa vidt og har faaet saa meget System i Tingene, saa godt et Forhold mellem Im- og Eksport, at Maksimum skulde været naaet. Jeg er af den Formening, at vi burde importere Tobak til Danmark — det har vi gjort for mange Penge —, at vi burde importere visse Ting, som nogle kalder Luksus, men som andre mener er nødvendige i den daglige Tilværelse. Det kan man ikke komme ret langt med at bebrejde mig — ja, man kan nok bebrejde mig det, men jeg har ikke nogen Anledning til at tage mig det særlig nær, for jeg vil være mine Handlinger ogsaa paa dette Omraade bekendt.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede, var i Forbindelse med et Referat i et Blad af noget, jeg skulde have sagt i Aarhus, tror jeg. Jeg maa sige, at jeg har læst mange Smaaudklip i Blade af, hvad det ærede Medlem har sagt, bl. a. om mig, men det er ikke helt sikkert, det er rigtigt, hvad der staar i dem, og hvad der har staaet i det paagældende Blad, ved jeg ikke. Jeg har ikke noget Referat af min Tale, for jeg talte uden Manuskript, men jeg formoder, at jeg talte om, at vi ikke havde beskæftiget os med en mulig Nedsættelse af de Rationer, som den danske Befolkning faar af de nødvendige Ting. Og det var nemlig rigtigt, og det er rigtigt endnu i Dag. Men selvfølgelig kan jeg ikke være i Tvivl om, at Ministeriet paa det Tidspunkt i Almindelighed har beskæftiget sig med, hvorledes Tingene i Fremtiden